

Den 8. november afholdtes Laugenes Årlige Opvisning under protektion af HKH Prinsesse Benedikte. Vi var med da højt opsat hår, bølgende pelse, tætsiddende gevandter og spektakulære smykker blev flashet på catwalken i Grev Moltkes Palæ.

Bodil Binner

Af Christian Schmidt

SMYKKER PÅ CATWALK

12

D
E
S
I
G
N
U
R
E
S
M
Y
K
K
E
R

Fire københavnske laug – skrædderne, frisørerne, buntmagerne og guldsmedene – er gået sammen om en årlig showdag, hvor deres kunnen vises frem af levende modeller på catwalken. Det hedder Laugenes Årlige Opvisning og blev startet i 2010 på initiativ af Johnny Wickmann, der er oldermand i Skrædderlauget. Protektor er HKH Prinsesse Benedikte, og det royale touch understøttes fint af den store flotte sal i Grev Moltkes Palæ med knirkende parket, glitrende lysekroner og guldindfattede malerier. Til dagens anledning er der sat spinkle stolerækker op på hver side af en sortklædt catwalk, og bagerst skjuler to store sortdraperede indelukker modellerne, der venter på at træde ind. Minister for forskning, innovation og videregående uddannelser, Morten Østergaard, holder en kort tale og så går musik af Josephine Phillip igang...

Udvalgte guldsmede

– I Guldsmedelaug har vi bedt fem guldsmede eller guldsmedefirmaer, der repræsenterer unikt og gedigent dansk kunsthåndværk, om hver at vise tre-fire smykker, der fortæller hvert enkelt kunsthåndværkers eller smykkefirmas særpræg og samtidig viser den urgamle tradition for håndværksmæssig kunnen, fortæller sekretær i Københavns Guldsmedelaug Nina Linde om udvælgelsen, der er foretaget af laugets styrelse.

– Vi har også bedt om at få et bud på, hvad unge fremadstormende talenter i guldsmedefaget har af ideer, efter flere år på efteruddannelse og med afgang fra Institut for Ædelmetal.

– Sidste år var det Ole Lynggaard, Berit Hertz, Jytte Kløve, Lina Christensen og Kasia Gasparski, der tegnede guldsmedefaget, og de blev også spurgt i år, fortæller

Nina Linde. Men de var alle enige om, at det var en bedre idé at give stafetten videre til andre. Derfor faldt laugets valg på Bodil Binner, fordi hun som stærk enkeltperson og veletableret guldsmed har sit eget udtryk i guld og diamanter. Firmaerne Bærbart med designerne Helle Bjerrum, Karen Fly, Trine Trier, Mette Laier og Anne-Mette Kildegaard og Goldfingers med Janne Krogh, Karl Ejnar Nybo, Annette Dam og Christian Castello Hansen blev valgt, fordi de ligeledes er etablerede men repræsenterer helt andre udtryk. Fra Institut for Ædelmetal deltog Anna-Maria Barse og Birgitte Holmsteen (se næste side). ■

Billetter til Laugenes Årlige Opvisning kan købes på billetnet – så hold øje til november 2012!

www.laugenesopvisning.dk

KJØBENHAVNS GULDSMEDELAUG

Kjøbenhavns Guldsmedelaug er et af de ældste laug i Danmark. Det er stiftet i 1429 ved et såkaldt Laugsskrå givet af kong Erik af Pommern og dronning Filippa. Lauget har for tiden 125 medlemmer, og kredsens består af skabende guld- og sølvmede, butikker, fabrikanter, stenhandlere og grossister. Formålet er blandt andet at repræsentere guldsmedestanden og det er netop, hvad Laugenes Årlige Opvisning går ud på.

www.guldsmedelaug.dk

Protektor for Laugenes Årlige Opvisning, HKH Prinsesse Benedikte, var meget interesseret i Bodil Binneres flotte smykker; her er det modellen med de tre perlekæder om hver skulder og choker af blød mink og laks. I midten ses Bodil Binner.

Hvid mink med gråt lakseskind, vedhæftet broche af 18 karat guld, en 96,3 carat beige månesten og to mindre månesten. Treradet perlekæde om hver skulder.

Sølvgrå mink med blå lakseskind, vedhæftet broche af sterling sølv, en South Sea kulturperle og en 68,75 carat grå månesten.

BODIL BINNER

Guldsmed Bodil Binner havde kreeret tre nye smykker specielt til opvisningen. Det er multifunktionelle chokere, hvor vedhængen kan tages af og bruges som broche, og halskreationen kan bruges som strømpebånd. Chokerne er fremstillet af mink og laks, sponsoreret af København Fur.

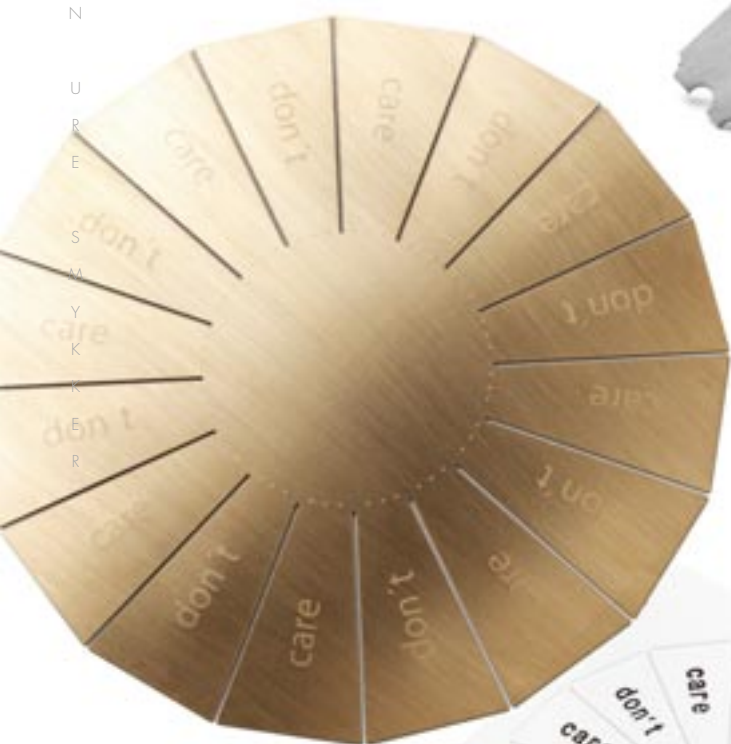
Til højre: Sort mink med rosa lakseskind, vedhæftet broche af 18 karat rødguld og en 35,6 carat rød månesten og en diamantkugle. Hver model bar desuden en 18 karat guldkæde-ørering samt en spinkel dråbeformet ring i 18 karat rødguld, hvidguld og gult guld.

Love thy neighbour #1

– Love thy neighbour #1 (elsk din næste #1) opsummerer min oprindelige idé, da jeg startede Projekt Distanciation.

Brochen refererer til blomsten, man bruger til at spå om nogen "elsker mig" eller "elsker mig ikke". I stedet for disse ord har jeg skrevet "care" og "don't" ("tager mig af det" og "ikke") på blomstens blade. Man skal tætt på, nærmest overskride bærerens privatsfære, for at kunne læse teksten, som er meget underspillet og diskret, fortæller Birgitte Holmsteen.

– Grunden til, at brochen er i guld, er, at jeg gerne vil have, at det skal betyde noget, når man brækker bladene af blomsten. Jeg vil gerne konfrontere bæreren med den materialisme, vi besidder og det svære i at give på bekostning af os selv. Blomsten minder også om den danske Margueritbroche, som nærmest er blevet et nationalt symbol.

Love thy neighbour #1
Broche af guld

Birgitte Holmsteen var en af de to nye smykkedesignere, der var inviteret til at deltage i Laugesen Årlige Opvisning. Hendes smykker sætter fokus på, hvordan vi opfører os over for hinanden – involverer os eller distancerer os – og udspringer af hendes indignation og nysgerrighed og med krav om, at vi konstant tænker og reflekterer over, hvordan vi handler.

Privileged
Broche i sølv og papir

Birgitte Holmsteen

FILOSOFISKE SMYKKER

Af Christian Schmidt. Foto af smykker Dorte Krogh

Love thy neighbour #2

– Love thy neighbour #2 (elsk din næste #2) består af 200 brocher i form af postkort, hvor man kan trykke en broche ud af postkortet. Jeg ville gerne nå så mange mennesker som muligt og på den måde sprede budskabet som ringe i vandet. At få andre til at sende et postkort til deres netværk er en måde at få kontakt til mennesker, jeg ellers ikke ville kunne komme i kontakt med selv.

– Forsiden af postkortet har samme tekst og idé som Love thy neighbour #1. På bagsiden er der et citat af sociologen Zygmunt Baumann: Som så mange af deres samtidige, søger efterkommerne af de moderne intellektuelle mere 'rum'. Et engagement i 'den anden', i stedet for at 'lade den anden være', ville trække fra dette 'rum' i stedet for at føje til det.

– Jeg synes, citatet understreger budskabet, når brochen bliver sendt til andre. Ved at forære et smykke væk – selv et der er lavet af papir – håber jeg, at jeg kan fange folks opmærksomhed og på den måde invitere dem til at reflektere over deres egen holdning og efterfølgende tage stilling. Hvor guldblomsten repræsenterer individet, repræsenterer papirbrocherne fællesskabet.

Love thy neighbour #2
Postkort og broche af papir og ballerinaen

Privileged

– Dette værk har jeg kaldt *Privileged* (privilegeret), og det handler om den ulighed, der er i verden. Der er mange teorier om, hvorfor der er så stor ulighed mellem det, vi kalder den vestlige verden og 3. verdens lande.

Sociologen Zygmunt

Baumann taler om den frihed, vi søger i vesten, og om at den frihed er afhængig af, at andre udfører det arbejde, vi ikke selv vil udføre. Derfor kan vi ikke se bort fra, at vi tænker os selv som værende mere værd end andre. Dette er ikke noget, vi bryder os om at tænke på endsige indrømme, men faktum er, at vi i den privilegerede del af verden har mere, fordi andre har mindre.

– Jeg ville have, at brochens udtryk skulle være stramt og klinisk. Det var vigtigt for mig, at man ud fra tykkelsen af beholderen tydeligt kan se, at de privilegerede er få, i og med at den tydeligvis kun kan indeholde få billetter.

– Jeg har valgt en placering tæt på hjertet – et privat sted – for at understrege, at det er bæreren, der har magten og bestemmer, hvem der får en billet, og hvem der ikke gør.

Giving an account
Ring af guld, rubin,
plastik og træ

Giving an account

– *Giving an account* (at give en redegørelse), handler om at give en redegørelse for sig selv, men det handler også om at give. Hvordan giver vi, hvad giver vi og vigtigst; hvorfor giver vi?

– Jeg vil gerne konfrontere bæreren med sig selv. At give betyder i dette tilfælde, at bæreren er nødt til at ødelægge ringen, transformere den til en anden form. Ved at trække bladene af blomsten kan bæreren forme bladene til nye ringe. Så det koster noget at give. Men det bærer også sin belønning, for bæreren får mulighed for at uddele disse ringe, og med en smule held vil disse ringe starte en diskussion og således skabe en domino-effekt. Placeringen på hånden var oplagt for mig, da det er hånden, der giver. Som en dråbe blod placeret i midten, har jeg tilføjet den røde farve i form af en rubin.

Birgitte Holmsteen er netop færdiguddannet på Institut for Ædelmetal i København. Tidligere har hun gået på Seminariet for formgivning, studeret på Musikvidenskabeligt Institut på Universitetet i København og læst til lærer. I dag kalder hun sig ædelmetalformgiver og har startet eget firma på Frederiksberg. Foruden ædelmetaller har hun arbejdet med tekstiler, hvilket hun gør brug af i sine smykker.

– Mit arbejde er konceptuelt og udspringer ofte af samfundsmæssige problemstillinger. Jeg er optaget af menneskets natur, den menneskelige psykologi og relationer mennesker imellem. Forud for mit arbejde med de endelige værker ligger som regel en lang researchperiode. Det er ofte i litteraturen, i artikler og aktuelle begivenheder, at jeg finder min inspiration. Ofte starter det med en indignation, noget jeg får øje på, som sætter spørgsmålstegn ved min retfærdighedssans. Det er denne indignation, der er drivkraften bag mit arbejde. Et af mine formål er at forsøge at fange folks opmærksomhed og forhåbentlig sætte tanker i gang hos dem omkring den verden, vi lever og færdes i.

Smyk dig takksom

Til Laugesen Årlige Opvisning viste Birgitte

Think and reflect

Ring i guld eller støbevoks, papir og plastikposer

Think and reflect

– Min arbejdstitel til dette værk, *Think and reflect* (tænk og reflekter), var *Commitment Ring* (forpligtelsesring). Den jødiske filosof Hannah Arendt opdagede, da hun overværede retssagen mod SS-officeren Adolf Eichmann, at den ondskab, han besad, var banal; at ondskab kan tage plads i os alle, og at vi alle er modtagelige over for ondskab. Hun mente, at den eneste måde at bekæmpe ondskaben på er ved til alle tider at tænke og reflektere og forholde sig kritisk til det system, vi er en del af. Eftersom jeg ikke tror, jeg er bedre til at gøre en forskel end andre, ville jeg gerne forpligte mig til min egen problemstilling, fortæller Birgitte Holmsteen.

– Ligheden med vielsesringen er snarere inspireret af den ring, de katolske nonner får, når de afgiver deres nonneløfte, hvor de forpligter sig til et liv med Gud, end af den traditionelle ægteskabelige sammenføring mellem to mennesker.

– Ringen er selvfølgelig i guld. Delvist fordi vielsesringen traditionelt er i guld, men særligt fordi guldet repræsenterer det dyrebare i forpligtelsen. Teksten *Think and reflect* er indgraveret i ringen for at minde bæreren om altid at tænke og reflektere og på den måde bekæmpe ondskaben.

– Da jeg også ville have, at dette værk skulle være vidtfavnende, besluttede jeg mig for at lave vokskopier af ringen, som folk kan tage med sig, og enten beholde som de er eller få dem støbt i metal og på den måde få deres egen forpligtelsesring.

Holmsteen fem smykker, der indgår i et projekt, hun kalder *Distanciation* (distancering), der handler om, hvordan vi relaterer til verden omkring os og om den enkelte og fællesskabet.

– Det startede med, at jeg følte mig konfronteret med mig selv og min egen begrænsning, især når jeg stod overfor andre menneskers livsvilkår, andre mennesker som ikke har de samme muligheder i livet som mig, fortæller Birgitte Holmsteen.

– Jeg opdagede, at jeg synes, det er svært at finde ud af, hvornår det er i orden at involvere sig i andres liv, og hvornår det ikke er i orden. Resultatet var som oftest, at jeg ingenting gjorde. Jeg ville lave nogle smykker, som får os til at reflektere over, hvorfor vi handler eller ikke handler. Smykker som får os til at sætte spørgsmåls-

tegn ved os selv og den måde, vi positionerer os i forhold til verden omkring os både lokalt og globalt.

– Spørgsmålet er: Skal vi involvere os, og hvis ja, så hvordan? Overskrider vi en hårfin grænse, hvis vi blander os i det, vi er vidne til, eller er det tværtimod – som et resultat af det fællesskab vi tilhører – en passende medmenneskelig bekymring og omsorg for andre, vi udviser?

– Når der sker noget forfærdeligt i verden, kan vi sms'e et pengebeløb til en hjælpeorganisation. Det er en god ting, for på den måde hjælper vi, men for at være helt ærlig, køber vi vel også noget fred i sjælen?

– Projekt *Distanciation* handler om at give. Hvordan giver vi? Hvad giver vi? Og vigtigst: Hvorfor giver vi? Det handler om vores privilegerede del af verden, hvor flere

og flere lande opfører mure for at holde andre ude for at sikre os, at det vi har, forbliver vores. Det handler om at elske sin næste. Hvornår tager vi os af det, og hvornår gør vi ikke? Det handler om at forpligte sig til hele denne problemstilling og til den overbevisning, som filosofen Hannah Arendt har udtrykt; at ondskaben er banal og kan tage plads i os alle, og at den eneste måde at bekæmpe den på er ved vedvarende at tænke og reflektere og forholde sig kritisk til det system, vi er en del af. Det handler om at få folks opmærksomhed uden at være for konfronterende, uden at være for pæn, uden at skære det ud i pap, men i stedet gøre plads til folks egne tanker og refleksioner. ■

www.birgitteholmsteen.dk

Birgitte Holmgrens Projekt Distanciation (distancering) er meget rammende symboliseret i dette foto af ventende personer ved et busstoppested. En situation, hvor vi typisk er tæt på fremmede, men hvor vi ofte holder distancen. Foto Maj Hasager

